

Jeg skal endnu kun omtale eet Punkt. Venstres Ordfører gav den interessante Meddelelse, at det nye Militærhospital sandsynligvis var ganske overflødigt. Jeg vil nu først spørge den højtærede Forsvarsminister: Hvor har man da i Sinde at anbringe syge Soldater, naar man vil befri dem for at blive behandlet paa det Grødslet, som nu gennem mange Aar Gang paa Gang er blevet angrebet som ganske usundt og uhygiejnisk? Jeg kan ikke forstaa, at man kan tale om, at det nye Militærhospital er ganske overflødigt. Jeg kunde derimod tænke mig, at dette Militærhospitals Bygninger er blevet for store. Men dette vilde i en anden Henseende være en stor Behagelighed. Thi jeg indrømmer, at der er mange, som trænger til Pleje, og de sociale Love, vi gennemførte i Fjor, Lovene angaaende de kronisk syge og Invaliderne, medfører i allerhøjeste Grad Trang til et Sted, hvor de kronisk syge og Invaliderne kan blive plejet og passet. Det er ikke alene ude i Landet, men ogsaa her i København, hvor de samvirkende Menighedsplejer har taget et uhyre stort Arbejde op for at hjælpe vore kronisk syge og vore Invalider, at der trænges til Steder, hvor disse Mennesker kan finde Pleje og Pasning. Hvis der skulde blive en Afdeling af det store Militærhospital ledig, ved jeg, at der vil blive god Anvendelse derfor til disse syge. Naa, det er noget, der hører Fremtiden til; det er den fremtidige Forsvarsordning, der maa danne Grundlaget for Militærhospitalets Eksistens eller Ikke-Eksistens.

Men allerede under de nuværende Forhold er der forskellige Militærhospitalet — bygget omkring 1913 —, der har vist sig at være alt for store. Jeg skulde villig indrømme, at det var en Lykke, at vi havde disse Militærhospitalet saavel under Krigstiden som særlig i den Tid, da den spanske Syge hærgede vore Soldater, og vi er taknemmelige for den Nytté, de gjorde i den Tid. Men undersøger vi Indlæggelsen under normale Forhold, vil vi finde, at der som gennemsnitlig Belægning ikke er mere end 4—5 syge, og dem kunde der i mange Tilfælde findes udmærket Plads for andre Steder, saaledes at de omhandlede Hospitalet kunde blive anvendt som Sygehjem for kronisk syge og Invalider. Den militære Sagkundskab, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen havde saa meget at indvende imod, ser netop Ønskeligheden af, at disse Hospitalet bliver taget i saa udstrakt Brug som vel muligt. Jeg vil derfor henstille, at der optages en Forhandling mellem Krigsministeriet og den højtærede Indenrigsminister om, at de omtalte Hospitalet kan

komme til fremdeles at gøre den samme Nytté, som de hidtil har gjort; nemligerved, at de kommer til at tjene til Gavn for vore kronisk syge og Invalider.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Det ærede Medlem, som talte sidst, gjorde sig skyldig i en Uretfærdighed eller en Fejltagelse — jeg ved ikke, hvilken af Delene det var — eller maaske en Fejlslutning ved nogle Bemærkninger, han fremkom med om Regnskabet fra Faurholm og Trollesminde. Det ærede Medlem sagde, saa vidt jeg hørte, at disse Gaarde sidste Aar havde givet 9 000 Kr. i Underskud; dermed vilde han bevise, at Statsdrift var urentabel og dyr. Nu skal jeg være den sidste til at forsvare Statsdrift; det viser sig i hvert Fald, at jo større og mere omfattende den er, desto mere urentabel bliver den i Regelen. Jeg ønsker ikke Statsdrift indført, men jeg synes dog, at Ret skal være Ret, og jeg kan sige til det ærede Medlem, at Driften af Faurholm og Trollesminde har ikke givet Underskud, tværtimod er der i den Tid, man har drevet disse Gaarde, arbejdet ret betydelige Midler. Der er bl. a. lagt saa meget ned i Grundforbedringer, at der ikke kan være Tale om Underskud; der er i det hele blevet oparbejdet betydelig flere Midler end de 20 000 Kr., man aarlig har forpligtet sig til at aflevere til Staten; det ærede Medlem vil ved Henvendelse til sin Partifælle Hr. Statsrevisor Døcker kunne faa fuldkommen Oplysning om disse Forhold. Skulde han ikke ville det, skal jeg, naar jeg faar Ordet, oplyse om de faktiske Forhold; jeg har ikke Tallene her.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Jeg vil blot henstille til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, at han, naar han efter Avisreferater citerer, hvad der er sagt ude paa Sommerens Møder, citerer rigtigt. Men det er ikke Tilfældet her i Dag. Det er ganske rigtigt, at jeg paa et Møde i Haslev, straks efter at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var fremkommet med sit Frieri, og det ærede Medlem Hr. Johannes Lou havde holdt sin berømte Slagelse-Tale, har sagt, at det skulde være mig en Fornøjelse at gaa ud i en Valgkamp og se de Herrer paa samme Side. Men jeg tør trods min store Ungdom og Uerfarenhed sige